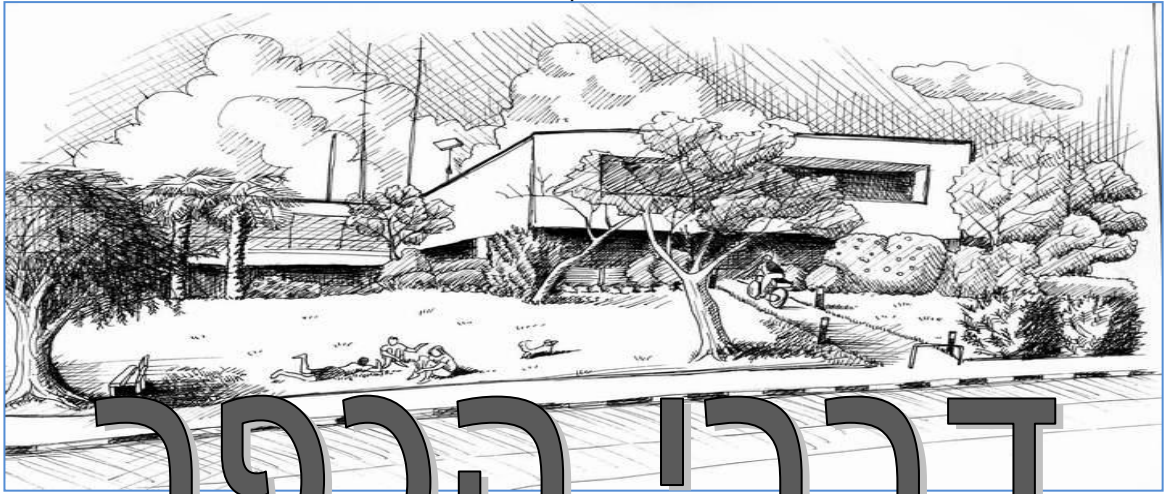

דברי הכפר

ALL YOU NEED IS LESS

"את הדברים הטובים והיפים ביותר בעולם

אי אפשר לראות וגם לא למשש,

יש להרגיש אותם בלב..."

(הלן קלר)

גיליון מס. 2379 * כ"א חשוון תשע"ד * 25 אוקטובר 2013

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרק / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

31/10 סיון גליזר (נכד ברור)

2/11 ג'ורג' נאי
כפיר בן צבי (נכד)

27/10 לילה הרט
יאיר וולר (נכד ר. כהן)
קמע דיבון
דור גדליזון
טל איסטון (נכד)
נועם אורן (נכד)

28/10 אור אורן

29/10 אלפי סלע

30/10 ויקטור בן רשף
קרני בת (נכדה-פרלסון)

מזל-טוב!

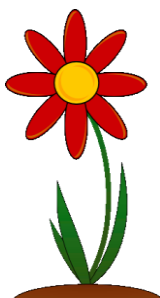
ימי נישואין

27/10 אביטל ואיסר נוימן

29/10 עמליה וגיל לוין

30/10 פרנקי ופיל גליק

31.10 אור ואמילי אורן

נזכור

כח	בחשון תש"ן	24.11.89	נוח שיין
כט	חשון תשס"ה	13.11.04	ראובן מנדזיגורסקי

פירורים של ערב בחירות

יום שני בערב. מחר בבוקר תתעורר מדינת ישראל ליום של בחירות לרשויות המקומיות. מאות או אלפי המועמדים השונים באזורי מגוריהם יתעוררו ליום גורלי ומכריע עבורם. הפעילים ובני המשפחה יתגייסו למאמץ אחרון שיבטיח להם קרבה לצלחת במקרה של הצלחה ומפח נפש במקרה ההפוך... לראשונה בישראל (ואולי אני טועה) מתמודדים גם שלושה מועמדים שבג"צ הדיח מתפקידם (כראשי עיר) לאחר שהוגשו נגדם כתבי אישום... מעניין כמה מהאזרחים ישתמשו בזכותם הדמוקרטית לקבוע מי יהיה האחראי לרוב עיניני היומיום בחייהם, ומי יסתפק בהזדהות עם הדמות של "רון המתלונן" מהתשדירים... אנחנו למרבה המזל פטורים הפעם מהעניין. כמי שמכיר באופן אישי שני מתמודדים שונים (ברשויות שונות) אני מאחל להם ולכולנו בהצלחה.

אנחנו משתדלים להכניס מעט הומור ובדיחות הדעת בלקט הפירורים שנופל בחלקנו להעביר לכם, אבל לצערנו הפעם אנו נאלצים לדווח בכאב רב על מותו בטרם עת של *קווין דויל ז"ל* (בעלה של עליזה לבית חצור) לאחר שנפצע אנושות בתאונת דרכים כשרכב על אופנועו בארה"ב. יצא לנו להכיר קצת יותר מקרוב את האדם הטוב והמיוחד הזה, שהיה פארמדיק במקצועו אבל יותר מזה פארמדיק בנשמתו מוכן תמיד להירתם לעזרה היכן ולמי שצריך (התנדב בזמנו גם לטובת הנפגעים במלחמת האזרחים בבוסניה). האיש שידע לקבל בהבנה גם מכות ותלאות שנפלו עליו ועל משפחתו בלי להתלונן על מר גורלו. לעליזה ובני המשפחה אנו שולחים חיבוק חם וניחומים במידה שהם יכולים להועיל. יהי זכרו ברוך.

ואיך עוברים נושא ומשנים באחת אווירה? נספר לכם שהמפעל עובר "מתיחת פנים" שפעם נקרא במקומותינו "רמונט". צבע טרי מחליף היכן שצריך צבע מתקלף שיפוצים ותוספות שונות תופסים את מקומם, כל זאת על-מנת לקדם את פניהם של חברי סמינר המפיצים מכול קצוות תבל, שבאים אלינו ושומעים הרצאות על המוצרים השונים ומרחיבים את הידע, בתקווה שנראה את התוצאה בגרף של ההזמנות והמכירות.

המלונן הולך ו"מחשב את קיצו לאחור" כדברי השיר, בהתאם להחלטה שקיבלנו על סגירת הפעילות הזו. 16 חדרים על ציודם הועברו לטובת ועדת בנים, דבר שייאפשר חלוקה לבנים הממתינים בקוצר רוח למעבר לחדרים אישיים. 4 המבנים הגדולים כולל בניין המשרדים נמכרו למשפחות צעירות

המתכננים גם לבנות ולהרחיבם בעתיד. ציוד נוסף של המלונן מועבר לטובת "בית בלונד" "המפגש" "בית יונתן" ועדת חגים ועוד. אין ספק שתמה תקופה ועוד יגיעו הימים של סיכומים ודברי פרידה.

ועם כבר ציינו את "המפגש", נמשכת הפעילות העניפה במקום בתחומים שנים, כמו ספרות (עם תמר וולפין) מוסיקה (עם מקס מדר) פרשת השבוע באנגלית (עם תרצה בן דוד) ולאחרונה את הרצאתו המרתקת של טומי עמית על התפתחות הכתב. בהחלט שווה ומעניין להשתתף. הנכם מוזמנים!

לשמחתנו אנחנו יכולים לדווח גם על לידות טריות: מזל טוב לקרן ורון דוידסקו להולדת הבת ליבי אחות לנבו. באי "קפה המשתלה" (נונה) כבר מחכים לשיבה לשגרה... מזל טוב לניב ועירית מעיין ולכול בני המשפחה לרגל הולדת הבת החדשה אחות ל מאור. וכמובן-ברכות גם לנעה ואפריים לסבא רבא חיימקה ולסבתא רבטא רחל אבידור (שבהזדמנות זאת גם נאחל לה החלמה מהירה!!). ברכות גם לטליה (לבית שיין) ורמי מרקוביץ שהפכו לסבתא וסבא בזכות הבן תומר ואישתו סיוון, לרגל לידתו של בנם הבכור. התפרסם השבוע שהאקדמיה ללשון העברית מבקשת את עזרת הציבור בחיפוש שמות הולמים לקרובי משפחה, כמו למשל אחות הסבתא, שבמקרה שלנו היא רמה זולטי. שיהיה במזל טוב. כמה חבל שאיירין ז"ל לא זכתה להכיר את נינה הראשון.

וברכות והצדעה לרחל ואילן גינת, וזו לרגל קבלת דרגות הרב סרן (כבוד!) לבת גל המשרתת בחיל הים, והקצינה הבכירה ביותר מבנות המשק. יחד עם רב סרן ר' אדלשטיין גם הוא מחיל הים אנחנו בדרך להיות אימפריה ימית... לטקס המרגש של הענקת הדרגות ע"י מפקד החיל, הוזמן גם הסבא הגאה מאיר ריינס שהיה כידוע מלוחמי הפל"ים וגוייס לאחר הקמת המדינה ופירוק הפלמ"ח, להקמת חיל הים של צה"ל. זו לא סגירת מעגל אלא המשך תנופתו וגלגולו. מפקד החייל, שכנראה עדיין לא נולד כשמאיר כבר שירת את המדינה המתפתחת - התרגש מאד מהמעמד והתעודה שנשא בכיסו מאיר. כבוד!! בהצלחה!

יניב גלוק שנראה שרק תמול-שלשום דיווחנו על גיוסו לצה"ל, כבר מתחפש"ש כמו שקוראים לזה החבר'ה ובתרגום - חופשת שחרור. כול חברי הצוות שלו ביחידה על הוריהם, נפגשו לציון המאורע בביתו של אחד בסביון לארוחה כיד המלך. בהצלחה באזרחות.

וממי שלפני שחרור לזו שעוד מעט מתגייסת. מיה טנא נוסעת ארה"ב לביקור הורים לפני הגיוס המיועד בדצמבר. ד"ש מאיתנו להורים. סעי וחזרי בשלום.

ברכות ואיחולים לנהגת החדשה דורון מרום שעברה בהצלחה את הטסט. מבחן הנהיגה האמיתי רק מתחיל עכשיו... סעי בזהירות.

קולות ורעשי מקדח אופפים את השטח עליו ישבו בתי "הקיבוץ המאוחד", לטובת יסודות לבתים החדשים שיבנו במקום. השכנים סובלים בינתיים מהרעש, אך זה "קורבן" ראוי לקראת העתיד המתחדש.

ועם כבר הזכרנו קורבן. בני דודינו ושכנינו חגגו את חג הקורבן ולא היה מומלץ להיות כבש בשבוע האחרון, אם בכלל... מקווים שהיה להם חג שמח!

טל (טלטל) לינטון אורז מזוודות לטובת טקסס בארה"ב. בהצלחה ומקווים להתראות כמה שיותר מהר.

במקום תחנת הדלק החדשה יש עדיין בור... מה קורה? בטוח שבזמן שעבר מאז תחילת העבודות התגלו בכוויית כבר כמה וכמה בארות חדשות...

יום השנה ה-18 לציון הרצחו של יצחק רבין ז"ל צויין במהלך יום הדיאלוג שאורגן הפעם על ידי חברי המכינה שלנו, ובהשתתפות של חברי ובני משק. לאחר טקס קצר העביר ד"ר ג'ורא גודמן הרצאה על שורשי הדמוקרטיה, והתכנסו חוגי דיון על מהות השלום בדמוקרטיה, רצח פוליטי, ועוד.

הזכרנו את חברי המכינה, ובכן, גם אצלם מחכים לסיום בניית חמשת החדרים הנוספים. בינתיים חלק מהחבר'ה נאלצים לישון במיטת קומותיים...

מטח הגשם העז בליווי ברד שירד ביום שישי האחרון, הצליח להרטיב כול חלקה טובה ולהותיר ריח רעננות טובה באוויר. ממתנים להמשך חורף גשום ורטוב.

הגינה הקהילתית הממוקמת בין גן רימון למועדון הנעורים מכה שורשים תרתי משמע, בהדרכתו של אלכס מהמועצה האזורית. היכוננו היכוננו לסלט... מומלץ לבוא להתרשם ולהשתתף.

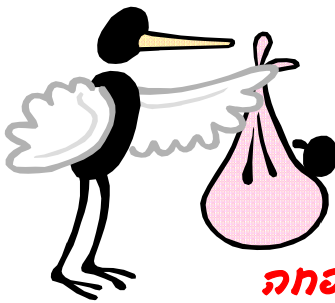
ובשורה קצת לפני סיום. בהצלחה לצמד הטרי סמי אוחיון ומיכל אשחר שהרימו את הכפפה והצטרפו לצוות כותבי הפירוורים בעלון. אנחנו "הכותבים הותיקים" שמחנו ביותר על הידיעה ומקווים לעוד כותבים מכל גווני הקשת הקיבוצית שלנו. אז אנא – כבר השבוע שתפו אותם בדברים ואירועים מעניינים, כדי שהם יוכלו לשתף את כולנו.

בינתיים נשמעה שריקת הסיום באיצטדיון "טדי" בירושלים. בית"ר ניצחה 1:0 את הפועל תל אביב לעיניי 30,000 צופים. מברוק!

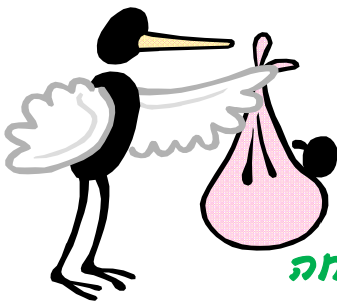
מקווים שהצלחנו לעניין ולחדש לכם גם הפעם. בינתיים נאחל בריאות טובה לכולם שהכול יעבור לכם ממול. ובכול זאת אם לא קשה מעשה טוב אחד (לפחות) ביום ולכולנו יהיה הרבה יותר טוב.

שבת שלום ושבוע טוב!

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

בת נולדה
 אנה וצירית מציין
 נכדה אנה ואפרים
 נינה אחים מציין
 וארחא אבידור
מלא טוב ושפע ברכות לכל המשפחה

בת נולדה
 אקרון ורון דוידסקו
 אחות אנה
מלא טוב ושפע ברכות לכל המשפחה

בן נולד
 לעדי ויולנדה שוורץ
 נכד לסוזן
 מזל טוב גם לארז ומרון לבן-דוד החדש
 לשיפי ואבי, אסי ושושנה
ורוב נחת לכל המשפחה

**אנו משתתפים באבלם של
עליזה (חצור), לירון, מירב, איתי, ומוריה,
בארצות הברית
וכל בני המשפחה כאן**

**על מותו של
קווין דויל ז"ל**

(בתאונת דרכים)

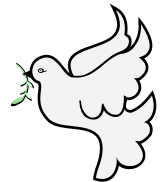
שלא תדעו עוד צער

קווין ועליזה דויל, גרו כאן כתושבים במשך שלוש שנים בערך.
בזמנו ראיינתי טת קווין, בואו וניזכר מי היה האיש הייחודי הזה ופועלו
המיוחד. יהי זכרו ברוך.

אנשים טובים באמצע הדרך

בשליחות הזמניטרית. דיוקן;

קווין פרנסיס מייקל דויל נולד בארה"ב לאבא קתולי ואמא יהודייה,
בקטנותו למד בבי"ס אשר במנזר. כך יצא גם שכאשר הילדים היו
מרגיזים אותו היה מקלל בשפת היידיש שלמד מאימו, ואף אחד לא
ידע אם ומה קילל.

בגיל 12 כשנפטרה אימו, ברח קווין מהבית לניו-יורק. הוא מצא לו מקלט בבית
דירות עזוב ברח' 10 (מה שהתברר אחר כך שזו גם היתה שכונה יהודית),
וגידל את עצמו, עם עוד ילדי רחוב שהשתכנו שם. משם אף מצא את הדרך
והלך מידי פעם לבי"ס. בשעות האחרות הוא לימד את עצמו נגינה ובגיל 14
החל לנגן גיטרה בלהקה מקומית. בגיל 17 כבר יצא לסיבוב הופעות ברחבי
ארה"ב עם ארול סמיט והרוויח הרבה כסף. במשך השנים ניגן גם עם
מפורסמים כמו סטיב מילר ומדי ווטס (בלוז).

עם כל זאת אומר קווין "החיים שלי הרגישו ריקים בלב". בראשו קדח הרעיון של ארץ ישראל והוא חיכה לרגע שיוכל "לעשות עליה". בגיל 24 הוא סיים את לימודי המקצוע כפרמדיק, עבד במכבי אש בניו יורק כשנה, ניגש לשליח הסוכנות היהודית בבוסטון ועלה ארצה ב-1983.

בקיבוץ עין המפרץ למד עברית, בחיפה במד"א עבד כפרמדיק אחראי. בגיל 30 התגייס לצ.ה.ל ליחידת חילוץ 669 – מסוקים. באותו זמן בחיפה למדה עליזה חצור בבי"ס לאחיות בביה"ח רוטשילד שם הדריך קווין את התלמידות בקורס לעזרה ראשונה (A.C.L.S).

ב-1985 קווין ועליזה התחתנו וגרו כ-7 שנים בחיפה, שם נולדה בתם הראשונה לירון, המשפחה נסעה לארה"ב לשנה, שם נולדה מירב, כשחזרו שוב לארץ נולד איתי.

לפני כ-10 שנים כשהחלה המלחמה ביוגוסלביה, הצטרף קווין בארה"ב לארגון EASTERN EUROPIEN OUTREACH – ארגון הומניטרי, בתור פרמדיק וגם בתור נגן גיטרה, מנדולינה ופסנתר. הוא נשלח לרוסיה ואוקראינה להגיש עזרה, לערוך בדיקות רפואיות בעיקר לילדים; בדיקות דם ריאות ולחץ דם. כרופא לשעת חרום כאשר הוא גם מנגן ושר שם – לבריאות נפש.

נושא הדת (שיתכן וישנן שאלות סביבו) אצל קווין הוא עניין אישי פנימי. לדבריו העיקרון הבסיסי והחוק האחד והיחיד בדת שלו, הוא אהבה. כל מה שהוא עושה נעשה באהבה "אין לי 10 דברות, אין לי 614 חוקים. קיים בתוכי רק עיקרון אחד והוא האהבה לאדם".

וכך הוא נוסע לו בעולם המלחמות, כאן לשבועיים-שם לחודש, או אפילו חודשיים, לפי מצב המצוקה באותה מדינה במלחמה, וכמובן גם תואם לתקציב המשרד. באוקראינה הוא מספר, הם עובדים בדרך כלל עם יתומים. בקוסובו עם פליטי מלחמה.

"מה שקורה היום בקוסובו זה ממש שואה, וכך זה כבר נמשך הרבה שנים. הרבה אנשים שם חולים בשחפת, מאושפזים בבתי כלא שאורגנו למטרה זו. הארץ במצב של מלחמה ואין ממשל שאפשר לעבוד איתו, עובדים עם האו"ם. קווין מביא איתו בכל נסיעה מלאי של תרופות, מזון ובגדים.

ישראל כמו שנראה בשטח שולחת לשם הרבה עזרה, הוא מספר. בכל מקום אפשר לראות אמבולנסים של מד"א, לא תראו שם אמבולנסים עם כוכב וירח סמל המדינות המוסלמיות. המוסלמים של קוסובו הם אחרים, הם אינם דתיים, הם גם לא חוגגים את הרמדאן. ערב הסעודית וכווית לא מקבלים אותם כאחיהם, ערב הסעודית אף מְתִנָה את עזרת המדינות הערביות - אם בקוסובו רוצים את עזרתם עליהם לבנות שם לפחות מסגד.

חלק מהעבודה של קווין והצוות הוא גם לדאוג לפינוי פצצות מהשטח. פצצות חיות קטנות וצבעוניות שמושכות את עיני הילדים לשחק בהם נשתלות בכל מקום כדי שילד ירצה לקחת לידיו ויתפוצץ איתם.

לפני 7 שנים נפל קווין לבור שנפער כתוצאה מפצצה שהתפוצצה שם ושבר 3 חוליות בגבו, ההחלמה היתה קשה ועם זאת הוא המשיך לנסוע (לעיתים 13-19 שעות טיסה לרוסיה-קטסטרופה לגב) ולשרת את המטרה ההומנית

שלשמה הוא קיים; "אם אני יכול לעזור לילד, אני מרגיש שאני שווה משהו. זה המרכז של החיים שלי".

"יש לי סיפור שאני סוחב איתי כבר 7 שנים" הוא מספר לי בכאב – אז פגשתי ילדה בת 5, יוצאת מפתח ביתה בריצה החוצה (דירת חדר עלובה) כשבחוץ שלג בגובה הברכיים והיא רצה לה בלי נעליים וצוחקת. אני אבא לילדים, באופן ספונטני צעקתי לעברה – "היי איפה הנעליים שלך?" היא הסתכלה עלי ועשתה תנועה עם הראש של "בטח שאין לי", אז הבטחתי לעצמי ולה שאביא לה זוג נעליים. זה תפס אותי, כמו שמשהו נשך אותי, הרגשתי שאני חייב לעשות את זה. אני לא יכול לסבול ילדים בלי נעליים בשלג שכזה. מאז הייתי שם המון פעמים, הבאתי המון דברים, אבל נעליים לא הבאתי לה. בעוד מספר ימים אני נוסע שוב לקוסובו, הפעם, מכיסי אני קונה לה נעליים, יפות, חדשות – מגיע לה, היא חיכתה הרבה זמן, ועלי זה יושב ולא מרפה. ואני רוצה להביא לעוד ילדים נעליים. אם יש למישהו מכם נעליים שלא בשימוש לגילאים 3 עד 8, או בגדים חמים, אשמח לקחת איתי".

הפעם הם (קווין והבוס שלו ג'ף) יוצאים לקוסובו ל-8-10 כפרים, להביא אוכל, בגדים וקופסאות שימורים בנוסף לתרופות. "את קופסאות השימורים נחלק להם לבתים, קצת לשמח את ליבם".

- מי מממן את כל הסיפור הזה? שאלתי
- תרומות של אנשים טובים מכל העולם.
- וממה אתה אישית מתפרנס? פרנסה זה הרי לא מביא.
- אני עובד בבית יונתן, ועושה מוסיקה, מכין דיסקים למכירה. ומידי פעם בסיום שליחות בקוסובו או אוקראינה אני ממשיך וטס לארה"ב ונותן שם הופעות ברחבי היבשת. גם עליזה עובדת, היא מטפלת בקשישים כאן בקיבוץ ואנחנו מסתדרים טוב.
- והילדים שלכם? איך הם רואים את ההתנדבות שלך – רגש השליחות והאחריות ההומניטריות הזו?
- אחת הבנות כבר נסעה איתי פעם אחת לאוקראינה, והבן לכשישתחרר מהמארינס מחכה להצטרף אלי פעם פעמיים ולנסוע איתי לשם.

קווין ועליזה חזרו לקיבוץ לאחר 17 שנה בהם חיו בארה"ב, הם הגיעו עם בתם (נכדתם שאומצה על ידם כחוק) – מוריה בת ה-3. נאחל לקווין עליזה ומוריה הקטנה, המשך קליטה טובה ומוצלחת, ומה יש עוד לומר? יישר כוח!

שמעה וכתבה; שושנה שרק

'דברי הכפר' 10 באוקטובר 2008 גיליון מס. 2122

19/10/2013 חזקי ואמצי עליזה יקרה, ולא תוסיפו עוד לדאבה.

מהשולחן של מינהל ומשק

עושה רושם שהחורף מקדים השנה. ברצוני להזכיר לכולם, גם למוסדות השונים, שיש לנקות את הגגות והמרזבים.

למינהל ומשק אין את האפשרות לבצע ניקוי גגות וכמו לפני שנה, כל אחד מתבקש לנקות את הגג בעצמו או לבקש שיעשו זאת עבורו.

חדירה של מים לדירות כתוצאה ממרזבים סתומים, אנחנו ננקה ונחייב את החבר/מוסד במידה וימצא שזה כתוצאה ממרזבים סתומים.

העיקר שירד גשם.

אורי שובל
מינהל ומשק

כמה מילים לשבי

כפי שאתה יודע אני ישבתי ביום הכיפור, קרוב לשולחן שעליו נמצא ספר התורה, בזמן הקריאה ממנו. להפתעתי שני החרדים הצעירים לא התלבשו בטליתות בזמן שהם עמדו לפני הספר הקדוש, דבר שנראה לי עלבון כלפי ספר התורה, כלפי אנשי מצפה נטופה, וכלפי הקהל שלנו. דרך-אגב הקריאה שלהם בתורה, לא עשתה עלי רושם כל כך טוב, אבל כמובן שזאת דעה שלי בלבד.

בנוסף לכך, הם יצאו בזמן קריאת הברכות לצה"ל ולמדינת ישראל, וכשתמר פנתה אליהם, הם התעלמו מלענות לה, כנראה מהסיבה שהיא אישה. בהשוואה אליהם, האבא שלהם היה נראה בן-אדם. שאלה: האם החברה האלה ישרתו בצה"ל?

בקשר לבית כנסת עתידי, הזמן טרם הגיע לבנות עוד פיל לבן בכפר הנשיא, כשיש לנו קושי רב לקבל מנין לתפילת ראש השנה. בבוא הזמן אולי נגיע לזה עם גידול האוכלוסיה.

אלן איסטון

שבת שלום,

שחזר בעיניים

גם אני הופתעתי כשנכנסו אב ובניו למועדון בערב יום הכיפורים, שנראו מאד לא במקום. לא הבנתי למה הם באו ומי הזמין אותם. ניסיתי לברר זאת ואף אחד לא ידע, כולל אנשי מצפה נטופה. נוכחותם לא גרמה לי שום עגמת נפש, אלא סקרנות, כי הם לא נראו שייכים. שנה לפני כן הגיעו חבר'ה דתיים צעירים, והם השתלבו יפה בתפילות ובשיחה.

כל שנה אני מגיעה לתפילות של יום כיפור, ונהנית במיוחד מהשירה עם כל הקהל. אני מאד שמחה שמגיעים אלינו אנשים ממצפה נטופה, המובילים את התפילות ואף נותנים הסברים וציוני מקום. אני גם שיתפתי אתם פעולה במשך השנים בארגון השיחות לאחר התפילות. בתחילה אני הצעתי את הנושאים, וניסיתי למצוא דווקא נושאים של מחלוקת וחשבון נפש, כדי שהשיחה תהיה מאתגרת ומעניינת. לצערי לא הגיעו הרבה חברים לשיחות האלה, וחבל. בשנים האחרונות התעייפתי ליזום את השיחות, ואני מודה לציון הטורח להתקשר ולדאוג שמישהו ממצפה נטופה יארגן שיעור. בדרך כלל זה מענין, אך לא מספק, כי זה לא גורם לשיחה של חשבון נפש.

בקשר לעתיד יום כיפור אצלנו - אני מקווה שאנשי מצפה נטופה ימשיכו להגיע אלינו ויהיו פעילים בתפילות וגם בשיחה לאחר מכן. לדעתי גם אם יבואו מעטים מהם, זה לא דורש גיוס דתיים הרחוקים מאתנו במראם ובהשקפת עולמם. בכל מקרה כדאי להתייעץ עם אנשי הקבוץ לפני שמזמינים אנשים מרחוק.

אני מזמינה את חברי ותושבי הקבוץ המחפשים דרך לתת משמעות ליום הזה, להגיע להתכנסות במועדון – לתפילות ו/או לשיחה, ואף ליזום תוכן לטעמם.

שרה דבולט

נהגים/ות צעירים/ות

אני מבקש (בשם כל הנהגים) לא להשאיר רכב ללא דלק אפשר בקלות להכניס 100-150 ש"ח דלק, למסור את הקבלה לשאולה ותקבל זיכוי בסוף החודש.

לן וינטרוב

גְּלִידַת שׁוּקוֹ וְנִיל – חֶלֶק ב' (שְׁנִמְסָה בְּשֵׁמֶשׁ)

- תודה תודה לברוך, קולין, רוי ותמר שענו לי, וסיפקו לנו ולכם דוגמא מאלפת ומגוון כל כך יפה וצבעוני של התירוצים העלובים, חצאי האמיתות (בלשון המעטה) והיחס המתנשא, להם זכינו בשנים האחרונות.
- בואו נחזור לגלידת השוקו וניל שלי.
מה אתם אומרים לי, ברוך וקולין. שכדי לקבל את הגלידה שלי אני צריכה למצוא עוד עשרה אנשים שיזמינו גם? ואם יש רק שלשה אנחנו נקבל רק את השוקו (אני דווקא מעדיפה את הווניל). וכאשר יתווספו עוד שלשה יוסיפו לי גם קצת מהווניל. וכשנהיה עשרה מה תגידו? אופס מצטערים, השארנו את הגלידה בשמש והיא נמסה וחלחלה באדמת הטרשים ועכשיו אנחנו לא מוצאים אותה???
- אבל בעצם אנחנו לא אחראים כי לייצרן התקלקלה המכונה. למוביל יש פנצ'ר ברכב, ולבעל החנות לא מתחשק להתאמץ כי יותר קל להמציא תירוצים.
- אז בואו נברר כמה עובדות לאשורן.
42 היחידות של השלב הראשון נמכרו כמעט כולן. סביב השטח הציבורי החוצה את ההרחבה – כל הבתים בנויים ובכל זאת לא בוצעו בו עבודות הגנון ובנית המדרכות על פי התכנון. אכן גן המשחקים אמור היה להבנות לאחר איכלוס -68- יחידות. קיבלנו הבטחה מראש המועצה הקודם שיזרזו את הבניה ועד תחילת השנה יהיה גן משחקים (זה היה לפני שנה וחצי). הקיבוץ והקבלן הרי מזמן הפסיקו להתאמץ למכור את ההרחבה ולכן ברור לי שגם לנכדי נכדי לא יהיה גן משחקים.
- ולכמה עובדות מספריות.
עד כה קיבל הקבלן מהמשתכנים סכום של 5,000,000 (חמישה מיליון) ש"ח עבור כל אותן תשתיות שקולין וברוך מנסים לומר לנו שעשו לנו "טובה" שבנו אותן.
- כמו"כ הועבר סכום נוסף של 2,000,000 (שני מיליון) ש"ח, סובסידיה ממשד השיכון, שהגיע גם הוא לקבלן.
- היקף בניית התשתיות (עפ"י החוזים שבוצעו) לא הגיע ל-5,000,000 ש"ח. בסכום זה היה על הקבלן לבצע את כל העבודות עפ"י התכנון מבלי לנגוס כמה כפיות מהגלידה שלי.
- והיכן שאר הכסף שנמס? מדוע לא משתמשים בו לגמור את עבודות הפתוח?

- כל הפעולות שאתה, ברוך מתהדר בהן – פגישות עם מהנדס המועצה, הקמת צוות תכנון בשיתוף עם תושבי השכונה, הקמת הסובה. כל אלה נעשו לאחר לחץ ונדנדוד בלתי פוסקים, משך – ארבע שנים. ולמה? משום שמלכתחילה לא בוצעו התשתיות והפיתוח כמו שצריך. אפילו ניירות התכנון עבור השטחים הציבוריים אבדו באיזו מגירה נעלמה, ולכן צריך להקים שוב צוות תכנון. נראה שמישהו בכלל לא התכוון לגמור את עבודות הפתוח.
- הקיבוץ יחד עם המועצה האזורית והקבלן ש. ברוך חתומים על כל התכניות והחוזים לבניית ההרחבה בכפר הנשיא, שאם לא כן לא היה מתקבל אישור ממנהל מקרקעי ישראל לבניית ההרחבה.
- המועצה הטילה, כבר בשלב התכנון, על הקיבוץ את האחריות לפתוח השטח משום שמראש הבהירה שהיא אינה מתעסקת ישירות בפיתוח ההרחבות הקיבוציות. אלא כל קיבוץ שבונה הרחבה אחראי לפתוח, אם ישירות או באמצעות הקבלן שנבחר על ידו.
- קיבוץ כפר הנשיא, כנראה באמצעותך קולין, בחר בקבלן ש. ברוך - ללא מכרז - לבצע את בניית ההרחבה בכפר הנשיא.
- אם בעניין חתימה על חוזים עסקין. קיבוץ כפר הנשיא חתם על כל החוזים לבניית ההרחבה באחריות שווה עם המועצה והקבלן, וקיבל על עצמו בידיעה מראש את האחריות על הפתוח הציבורי. אחר כך אתה מנסה להתנער מהאחריות ע"י החתמת המשתכנים (גם את יניתה וזאב ניצן) על חוזה הפוטר את הקיבוץ מכל אחריות. לדעתי זו הטעייה מכוונת, לא מוסרית, וכנראה לא חוקית. מה עוד שההתניה לקבלה להרחבה היתה מותנית בחתימה על חוזה זה, דבר שכנראה גם הוא אינו חוקי.
- כל התירוצים העלובים שאי אפשר למכור בתים בהרחבה בגלל השכנים, ובגלל מריבות המשתכנים, הם כל כך פתטים. הרחבת כפר הנשיא בנויה על פנינת נוף מדהימה ומקסימה. לו להרחבה היו פנים מזמינות של גינות ציבורי, מדרכות וכבישים תקינים, תאורה (שהותקנה רק אחרי שלש שנים), משתכנים מרוצים שאינם צריכים לריב עם הקבלן או הקבוץ. קרוב לודאי שהיה ניתן למכור מזמן את כל שאר הבתים. אך כיום כל קונה פוטנציאלי נתקל בעזובה, קוצים, ערמות פסולת וכביש גישה עלוב. וכן משתכנים שאינם מרוצים בעליל.
- אפשר גם אחרת. עם קצת רצון טוב וטיפול זריז יותר יכולה להיות כאן הרחבה בנויה לתפארת, ולא חסרות דוגמאות סביבנו. כל הנאמר כאן מגובה במסמכים ובאסמכתאות, שמי שמעוניין להרחיב את היכרותו בעניין יכול להיכנס לאתר: <http://www.yaron-control.co.il/harchava/index.htm> המשך יבוא.....

יניתה ניצן

מקור מאוד לא אמיין

יניתה, ברור לי שאת מקבלת את האינפורמציה והנתונים שלך ממקור מסוים, כאשר אותו מקור הינו מאד מאד חד-צדדי ונקמני, וגרוע מכל -מוסר חצאי אמיתות. להלן כמה דוגמאות מהמאמר שלך:

"הקבלן קיבל מהמשתכנים סכום של 5,000,000 ₪ ועוד 2,000,000 ₪ ממשד השיכון, ס"ה 7,000,000 ₪ לבצוע התשתיות."

האמת - הוא קיבל הרבה פחות, מכיוון ש-600,000 ₪ מוקפאים כעת בקרן נאמנות, ועוד סכום משמעותי מוקפא במועצה. ועליך לדעת, שהמקור שלך יודע את העובדות האלו היטב!

"היקף בניית התשתיות (ע"פ החוזים שבוצעו) לא הגיע ל-5,000,000 ₪", ואת שואלת אפוא היתרה. אבל **אין שום יתרה**, כי היזם שילם סכומים משמעותיים על הוצאות שאינן רשומות בחוזים הנזכרים! (תשלומים לחברת החשמל, למקורות וכו' וכו').

"כפר הנשיא, כנראה באמצעותך קולין, בחר בקבלן ש. ברוך, ללא מכרז, לבצע את בניית ההרחבה בכפר הנשיא."

כל כך לא מדויק! ש. ברוך כלל אינו הקבלן אלא היזם! הקבלנים אשר בצעו את התשתיות זכו **במכרז פומבי** ונבחרו על ידי **המועצה האזורית**.

לפני כן הקיבוץ בחר בש. ברוך כיזם, מתוך מכרז פנימי של חמישה יזמים, לאחר ביקור בשכונה שהוא בנה בכפר ורדים, ולאחר שיחה עם הדיירים (המרוצים) שם.

את קבלת הסבר מפורט מאד מירון על כך שהקיבוץ אחראי לבצוע התשתיות. הסבר **מטעה מאד**, כי כתוב במפורש בהחלטת המינהל מס' 959 (2/2003), שהיא הבסיס החוקתי להקמת ההרחבות בקיבוצים: "תפקח **המועצה האזורית** על בצוע עבודות הפתוח, ועליה **תוטל האחריות לביצועם**."

מדהים, לא? מתברר שלא ברוך, לא אלק, ואפילו לא קולין, אחראים על התשתיות, אלא **המועצה האזורית גליל עליון!**

"לו להרחבה היו פנים מזמינות של גיבון ציבורי... קרוב לוודאי שהיה ניתן למכור מזמן את כל שאר הבתים."

לדעתי זה לא נכון. כי במשך כמה שנים ההרחבה שלנו נראתה מטופחת ויפה יותר מרוב ההרחבות באזורנו. (בקרתי כמעט בכולן!)

אז מה באמת קרה? כחלק מתהליך בחירת היזם, הזמנו לביקור נציג מהחברה המוצלחת ביותר בשיווק הרחבות בגליל. בעל החברה בכבודו בא לביקור, ואנו עמדנו על תל רומן והסתכלנו יחד על כל הנוף היפה והמרשים. ואז הוא פנה לכיוון כפר טובא, וראיתי איך פתאום מבטו קופא, והוא הלך מיד, ללא אומר ודברים, ונמנע באופן נחוש מלהציע את שרותיו לשיווק ההרחבה. לאחר מכן שמעתי מאחרים, שלדעתו "עם קרבה כזאת לטובא, יהיה קשה מאד למשוך דיירים."

ולסיכום, יניתה, את מוזמנת לפנות אלי או אל ברוך או אלק, אם את רוצה לברר "עובדות" לפני פירסומן בדברי הכפר.

בידידות, קולין

ההרחבה והקבוץ –

המשך הדיון שנפתח בדברי הכפר לאחרונה .

בתור התחלה כדאי להיזכר מדוע הגיע הקיבוץ להחלטה שחשוב וכדאי לו להקים הרחבה קהילתית. קיום ההרחבה והגדלתה, משמעותיים לקיבוץ מכל הבחינות, דמוגרפיה, חברה ופיתוח.

אני מאמין שיש לגשת לבעיות שנוצרו, ושקיבלו ביטוי לאחרונה בדברי הכפר, מראייה רחבה ומחודשת, ובהתחשב בצרכים האמיתיים והעתידיים של כפר הנשיא וההרחבה גם יחד.

אין ברצוני להיכנס לסוגיה של כיבוד הסכמים, הבטחות והתחייבויות, שאין לי ספק שהופרו, בצורה זו או אחרת, על ידי שני הצדדים. כרגע לא חשוב לי כל כך מי צודק פחות ומי צודק יותר. מדאיג אותי הרבה יותר שאנו עדים לקרע שנוצר בין כפר הנשיא וההרחבה, כאשר ברור, שלא רק שאנו חייבים לשאוף לחיים משותפים ושלווים, אלא שאני רואה שבעתיד שני הגופים יהוו גוף אחד משולב, גוף אחד שמתפתח וגדל ביחד.

לכן חשוב ביותר שניגש לעניין של יחסי כפר הנשיא וההרחבה מראיית העתיד. הצורך החיוני ביותר הוא לפתוח בתהליך של בניית אמון, הבנות אמיתיות ושיתוף פעולה אמיתיים.

חשוב מאד שהעניינים הכלכליים והכספיים ימלאו את מקומם הראוי והצודק, אבל שלא ייקחו בשום פנים ואופן את מקומם של השיתוף, ההבנה והקרבה, של שני הגופים. אי לכך, יש לגשת מיד וללא דחוי, לבניית כלים ראויים ליצירת המטרות האלה. הן עולות בחשיבותן על כל הטענות שהועלו משני הצדדים, ויתכן שבצדק, אבל אסור שהם יתפסו את המקום של "היחד".

מעשית, אני מציע להקים גוף שתפקידו יהיה יצירת כלים לשיתוף והבנה הדדית, שיכולים להביא בעתיד למיזוג שני "הגופים" ליחידה אחת משולבת. במוקדם או במאוחר יתפתח כאן ישוב קהילתי-שיתופי אחד, ועל כן החשיבות הגדולה של בנייה מיידית של כלים שלובים ומשותפים.

חומר למחשבה ולטיפול מידי של הנהלת הקבוצה.

שמואל חצור

חברים יקרים

בזה מיצינו – סגרנו את הדיון בנושא
הנ"ל מעל דפי דברי הכפר.

לא יתפרסמו כאן יותר כתבות בנושא החיכוך.
אישית אני מציעה המשך דיבור ישיר בין הצדדים
ומייחלת שכנות טובה ובריאה בין הצדדים.

בברכה: שושנה שרקי העורכת.

ערב של הצדעה ופינוק, לגימלאים הצעירים.

כן, זה מה שהיה לנו ביום חמישי בשבוע שעבר. התכנסנו במתחם ווטיקי הגליל הצמוד למכללת תל-חי. על המרפסת, אל מול השקיעה, סביב שולחנות עגולים, הרמנו כוסית, לומר אולי לעצמנו יותר מאשר לכל אחד אחר ש"אנחנו כאן". ומי הם אנחנו? אנחנו הם אלה, שהמדינה סיפקה לנו לא מכבר תעודת: 'אזרח ווטיקי'. אנחנו בני 62+ שהביטוח הלאומי מכיר בנו לקצבת גימלה. אנחנו הגמלאים הצעירים של הגליל. אנחנו בין אלה שקשה לנו לקלוט שאנחנו גימלאים, רק אתמול היינו צעירים עם עול של עבודה משפחה וחזון. חלקנו הגדול כבר מחוץ למעגל העבודה, מתנצלים שכיף להיות חופשי ממחויבות שלא אנחנו לקחנו על עצמנו. קורה גם שחלקנו בכלל לא מתקרבים לחלקנו כדי שלא להשתייך לזקנה, לגימלאות, מנסים להתעלם מהגיל.

אז תכל'ס, שתינו יין ואכלנו פירות, וניסינו להכיר אנשים חדשים בגילנו. השתתפנו בסדנאות חוויה, כמו: הכנת יין, ציור אינטואיטיבי בצבעי ידיים, סדנת שוקולד, הכנת שייקים של בריאות, גרפיקה במחשב, וסדנת צחוק. מכפר-הנשיא הגענו עשרה חברים אולי יותר.

אני הצטרפתי לסדנת הצחוק. והיה נפלא. בהנחיית אריה תובל שהוא צחקן מקצועי, למדנו לצחוק כדי לחיות, כדי להבריא, וכדי להניע את הגוף. צחקנו כולנו במקהלה, וכל אחד לחוד, האחד עם השני ואל מול חברים חדשים, כאילו הכרנו כולנו את כולנו מימים ימימה. היה כייף אמיתי.

ואז עלתה על בימה במרפסת, סטנדאפיסטית, עם המופע שלה "עכשיו תורי". מה שהוכיח שלא חייבים כישרון כדי להתפרנס מסטנדאפ. היו פה ושם צחקוקים וסך הכל, לא מאוד סבלנו. אחריה חיכתה לנו ארוחת ערב נחמדה, אכלנו על המרפסת סביב השולחנות, עם חברים, כשאורות העמק מולנו וירח מלא בשמיים, ויין וקפה עם עוגה, ונעימה היתה החברותא. ואז פרצה המוסיקה ורקדנו מריקודי שנות השישים והלאה. והיה וואוו.

שאפו לעינת פורת עמוס שלנו, שאנחנו מכירים ואוהבים. עובדת סוציאלית שנמצאת בצוות ווטיקי הגליל בעיקר למענינו, הגימלאים הצעירים. עם מפגשים של צוותי חשיבה, מקומיים ואיזוריים ועוד, והכל על מנת לעזור לנו לקלוט שאנחנו מבוגרים מקסימים, ועוד רבה הדרך. עינת העבירה כאן לפני כשנה סדנה לבנים להורים מבוגרים. שהרבה מאיתנו השתתפו בה. וללא ליאות ישנה שם תמיד עידית שמנהלת את כל ווטיקי הגליל ומעורבת בכל. והיו כמובן עוד שתרמו ועשו. והיה באמת כדאי ונעים וטעים.

שושנה שרקי גימלאית צעירה.

ותודה.

שֵׁן יָךְ תִּהְיוּ עֵר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

המתמודד

בוקר אחד ביום שמש בהיר
התעורר לו משנתו חמור צעיר
מתח רגליים, זקף אזניים, נער בקול והצהיר:
גבירותיי ורבותיי - גם אני מתמודד על ראשות העיר!
שמעו הבריות ואמרו זה לזה
"באמת חמור לא קטן הטיפוס הזה...
אותנו הוא רוצה להנהיג
בואו נשמע מה יש לו להגיד".

מצוייד בג'ינגל קליט ועדר תומכים
התייצב חמורנו מול המיקרופון שופע חיוכים
"תושבים נכבדים, מצביעים יקרים
נכון שאני לא החמור הראשון שאתם בוחרים...
כבר הבטיחו לכם בעבר גבעות והרים
כבר התייחסו אליכם כעדת חמורים...
אבל הפעם יש לכם באמת סיכוי
להצביע בעד מי שיכול לחולל שינוי
לתמוך במועמד בשר מבשרכם
בחמור אמיתי ממש כמותכם".

בקהל הנאספים נשמעו מחיאות כפיים
"כיפאק לחמור" צעק עסקן נמרץ, "בואו נשלב ידיים
חייבים כולנו יחד הפעם, ללכת ולבחור
ומי שלא יגיע הוא סתם חמור"...
הקהל התפזר איש איש לדרכו
חמורנו הרגיש שהוא עשה את שלו
"חמורים שלי" קרא "לכו להצביע!"
כול קול של חמור יכול להשפיע...

מוסר השכל: מועמדים באים וחולפים
רק החמורים לא מתחלפים...

אבי

k10320759 fotosearch.co.il

לוח מודעות

מהמפגש: ביום חמישי הזה לא תתקיים הרצאתו של מקס אשר קפץ לחו"ל...אולם- ביום חמישי הבא צפוי פיצוי:

"המוסיקאים של מחר" –

ד"ר אנה רוסנובסקי

ד"ר אנה רוסנובסקי הייתה כנרת וסולנית בתזמורת הפילהרמונית הישראלית, כיום מנהלת פרויקט מיוחד במינו: "המוסיקאים של מחר".

ד"ר רוסנובסקי החלה דרכה ככנרת, בת לשושלת כנרים. היא ומשפחתה אסירי ציון בעברם. עם עלייתה הצטרפה לתזמורת הפילהרמונית ולאחר 25 שנה עברה לראש פינה, שם, ביחד עם המאסטרו מקסים ונגרוב, ייסדו את הפרויקט אשר מתמקד בהכשרת מוסיקאים צעירים בפריפריה.

ד"ר אנה תגיע אלינו למפגש לספר לנו על פרויקט מיוחד זה.

ביום חמישי 31/10/13 בשעה: 10:30 במפגש

ההרצאה תתקיים באנגלית

עוד במפגש:

ביום ראשון 27/10 בשעה 17:00

תה/קפה, כיבוד והקרנת תוכנית של ה- BBC בנושא יהדות

++++++

תא הדואר של המרפאה עבר לתא מס' 192

דורית

++++++

השבוע: היי דרומה, קפיצה קטנה לחו"ל, מצב הפנסיה, ו...הטבה לזריזים

זכרו של שותף וחבר: ביום שבת הלך לעולמו **יהודה שביט** ז"ל מקיבוץ כברי, ראש המועצה האזורית מטה אשר. התנועה הקיבוצית משתתפת באבלם של משפחת שביט, קיבוצו וכל תושבי המועצה האזורית. יהי זכרו ברוך.

מועצת התנועה התכנסה היום (חמישי) לדיון בקריאה ראשונה בנושא תשובת התנועה הקיבוצית לדו"ח **אילן גילאון בנושא הפנסיה בקיבוץ המתחדש**. בדיון הוצגו שתי תפיסות-זו של פנסיה בראש הגורסת את קבלת הדו"ח במלואו, וזו התנועתית, התומכת במרבית סעיפיו למעט שיטת חישוב הקצבה 'המחייבת', הגורסת בדיקה עד סוף שנת 2014 של המצב הפנסיוני בכל הקיבוצים, תנאים וגירעון אקטוארי, ואת היתכנות העלאת הקצבה המחייבת ל-40% מהשכר הממוצע במשק, כהמלצת התנועה. **מזכ"ל התנועה איתן ברושי** ציין ש"קיבוצים רבים מסיימים השנה את הסדר החובות, ומתפנה להם מקור משמעותי לפנסיה. התנועה החלה לבנות כלים, ביניהם קרן מרכזית, לסייע לקיבוצים בניהול הפנסיה שהיא מחויבות ערכית ומוסרית שלנו למייסדים ולוותיקים". המשך הדיון בחודש הבא.

כנס הנהגות הקיבוצים חלף עבר לו, והחברים מוזמנים להתעדכן במצגות משרדי הממשלה שהציגו, נאום נשיא המדינה, תכני הדיונים, החוגים וההרצאות, ובתמונות, באמצעות הקישור <http://www.kibbutz.org.il/cgi-webaxy/item?130924>

יש מתנדבים בקיבוצים ! אמנם רק ב-30 קיבוצים, אבל התכנית הזו חיה ובוטטת עם מתנדבים מכל העולם. ביום חמישי שעבר נפגשו בקיבוץ ברעם 120 מתנדבים מעין גב, עין השופט, הזורע, גבע, גבעת עוז ומהקיבוץ המארח, לגיבוש, אכלו ("על האש") שתי ('בקטנה'), רקדו (עם, ודיסקו), ונפרדו לשלום. איה שגיא שאחראית עליהם מטעם התנועה מסרה שמפגשים נוספים יהיו בחודש הבא ברעים, ובדצמבר בקטורה.

לדרום באהבה: השבוע התארחנו צוות מורחב של מטה התנועה בקיבוץ רביבים, לכבד את חבריו בחג ה-70 לעליית הראשונים על הקרקע בעומק הנגב, במדבר. רביבים הוא קיבוץ שיתופי, השומר על אופי מיוחד, רשתות ערבות הדדית צפופות, הנשען על תעשייה חזקה וחקלאות מצליחה. בשיחה עם חברים והנהלה למדנו על התמודדותם עם אתגרים הנובעים מהמיקום הגיאוגרפי, והצורך לזהות וליישם גורמי משיכה למצטרפים הפוטנציאליים. ביום שני נגיח לקיבוצים 'העירוניים' קמה (באר שבע) ותמוז (בית שמש), ושבוע לאחר מכן (28.10) נצפין לעמק הירדן, לתל קציר ולחוקוק.

מאתיופיה לקיבוץ: שרת הקליטה **סופה לנדזור** ומבקר המדינה **יוסף שפירא** ביקרו בקיבוץ נען שם הכירו מקרוב את **תכנית ת.ל.מ** (תעסוקה לימודים מגורים) המשותפת בעשור וחצי

האחרון לתנועה ולמשרד לקליטה העלייה. במסגרת התכנית משתלבים בקיבוצים בעבודה ובלומדים גבוהים צעירים בוגרי צבא שעלו מאתיופיה. בתכנית 70 חניכים מדי שנה, ו-14 קיבוצים מארחים שנרתמו להשתתף ועושים זאת במסירות רבה.

מנהיגות: בסוף החודש יתחיל מחזור שני של קורס מקצועי למנהלי קהילה המשותף לתנועה הקיבוצית המטה השיתופי והמרכז האקדמי רופין. במפגשים ישתלמו המשתתפים בדיני אגודה השיתופית, חברה וכלכלה והממשק ביניהם למשק ולתאגידיו, הובלת תהליכים חברתיים ודרכים לחיזוק הסולידריות החברתית בקיבוץ. לפרטים ניתן לפנות לאגף החברה טל: 03-6925245 eti@tkz.co.il

הטבה לראשונים: התנועה הקיבוצית מציעה הטבה לחברים הראשונים שיחתמו על הלוואה לבניה ממזרחי טפחות, במסגרת הסדר חדש עם בנק מזרחי טפחות במסגרתו יכול חבר/ת קיבוץ לקחת הלוואה לטובת בנייה או שיפוץ דירה ולקבל עליה ערבות מקרן של התנועה הקיבוצית. מעוניינים? מוזמנים להתקשר לאתי פלקסר 052-4899261

"כנס הסתיו השלישי" על שם מוטקה יחזקאלי ז"ל (ראש הנקרה) יתקיים ביום א', ה-3 בנובמבר 2013 בבית התנועה הקיבוצית בתל אביב. את הכנס מארגן בנו, ד"ר חן יחזקאלי, ועל הפרק: שאלות של סולידריות יהדות ציונות ופטריאטיזם וכל מה שביניהם. **יגבו** איתן ברושי, אהרון ידלין, פרופ' יוסף אגסי, מיכאל מלכיאור, נדיה חילו, עוזי אורנן, חיים אמסלם, יגאל עילם, סאלח טריף, זבולון אורלב, נורי אל עוקבי, אבישי גרוסמן, דובי הלמן, אסמא אגבריה זחאלקה, יהודה משי-זהב, דליה דורנר, אופיר פינס, מוקי צור, יואל מרשק, וחן יחזקאלי. חן בטלפון 054-6859175 דואל: chenyehe@gmail.com שבת שלום

אביב לשם

דובר התנועה הקיבוץ

כנס בנים

לבנים/ות של חברינו בני ה- 70-95 בקיבוץ ובארץ

יתקיים

ביום שישי 25.10 בשעה 9:00 במועדון

כיצד נעניק להורינו את הטיפול והסיעוד הטובים ביותר?

הכנס בא כהמשך ליום הפתוח לחברים, שקיימנו באוגוסט

הפעם מוזמנים רק הבנים והבנות

הנהלת אגף בריאות ורווחה

במקביל:

מפגש ותיקים, סבים, נכדים, עם ילדי התלתון הבוגר

יתקיים

ביום שישי, 25.10 בשעה 10:00 ב"מפגש"

מחכים לכם

שיפי, גיורא, מעין והמדריכים

הפינה הויזואלית

לא להאמין
אבל
תחנות הדלק
קורמת
עור וגידים

"מי יבנה יבנה
בית,
בכפר הנשיא?"

יותר נכון היום:
"מי לא?!"

A loch 'n cop !

איזה רעש?
איזה אבק?

פינת "דע את עברך" - (יהיה בוחן!)

מי מכיר? מי יודע מהם הפריטים המובאים כאן?
בין הפותרים נכונה יוגרלו חיבוקים וטפיחות על השכם - תוצאות בגליון הבא

שבת שלום

דוד אלמן

Village Voices 18.10.13

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 3 - #42

**Deepest Condolances to Aliza (Hatzor) Doyle,
Liron, Merav, Itai, Moriah
And all the family
On the sudden, tragic, loss of husband/father
Kevin Doyle (Z"L)**

Village News: Tuesday saw the country exercising its democratic prerogative to hold free elections. Most were mayoral elections for the larger cities but some were for heads of regional council. There were few changes made, but some surprises. Ron Hulda'i got in for a 4th term as mayor of Tel-Aviv...despite the social protest. The funny part was that three candidates had actually been removed from their posts for violations of the public trust, were able to run again and were elected - again! Good luck to them all.

We are very sorry to announce the sudden death of Keven Doyle in the USA. He was killed in a motorcycling accident just when he and Aliza were moving house. Estelle has gone over there to see the family through this ordeal. Our deepest condolences and sympathy to them all. We got to know Kevin a bit when he, Aliza and Moriah were trying to make their home here. Kevin was a paramedic and also used to be a guitarist with the Aerosmith band. He was a pleasant, quiet person who didn't complain about life's hard knocks. See past interview.

The factory is getting a face lift (paint, some additions...) in order to give a good impression to our worldwide distributors who are coming for a seminar to show the wide range of valves and actuators available. Hopefully we will see the results of the seminar in the sales/profit graph for the factory.

According to the decision of the directorate, the B&B is closing its doors and the 16 rooms will be used to house youngsters from 12th grade through post army. We all know that there was a shortage of housing for this age group and hope that this will alleviate some of the pressure. Some of the equipment is remaining in situ and some has been generously donated to the offices, Beit Blond quest facility, Beit Yonatan Nursing facility and the Mifgash. The 4 larger units (including the one that housed the B&B office and dining room) have been sold to young families seeking to live and build here. This is the end of an era and we will undoubtedly hear more about this in the near future.

The Mifgash is certainly active, with: Hebrew Lit (Tamar W.), Music (Max M.), Weekly Portion (Tirza B-D) and guest lecturers (Tommy A. - Where and Why was writing invented). It's certainly an interesting place to go.

There have been several births (see notices) but in addition we would like to mention Talia & Rami Markovitz who became grandparents when son Tomer and his wife Sivan had a son. Pity the late Irene Z"L couldn't be around to enjoy her first great-grandchild. The Israeli Academy of Language is seeking public input in searching for new words. Example: grandmother's sister (what's called great-aunt in English) and would be Rama Zolti's relationship to Tomer M's son.

Nirit Ginat received her Captain's rank and parents Rachel & Ilan, with granddad Meir Rianes, went to the ceremony. She serves in the Navy, where Meir himself was one of the first to serve in the fledgling Israeli Navy (during the War of Independence). Rather than closing a circle, it's a path to the future. The Navy Commander, who wasn't born yet when Meir served, was very moved and excited by the card Meir carries with him to attest his service.

Seems like only yesterday Yaniv Gluck was being drafted, but today he's out on pre-release vacation and almost through his service. His unit, together with parents, got together in the home of one of the guys from Savyon for a party celebrating their release from the army. We wish them well as civilians.

Maya Tenna will be off soon to visit her parents in Texas before she's drafted into the army. We hope she has a great time there.

Congratulations to Doron Merom who has passed her driving test and has a new license. Just remember to drive safely.

The noise and dust of drilling equipment is floating in the air as people begin to put down foundations for new buildings. Ruti & Gadi Amit are building in the area that used to be DHK (Yael Nemenov's former ceramics studio) and Dalia and Roy Bouskila are building in between Beit Blond and the Weintraub house. They aren't the only ones: there will be more houses going up in these areas. For the time being, the neighbors just have to bare the inconvenience.

Our cousins on the hill celebrated the holiday of Id al-Adha this past week. There are still guns going off every now and again...maybe not for the holiday?

Tal Lynton is packing his bags and making his way to Texas. Hope he has a good time but remembers to come back home.

The new gas station still seems to be an open pit. What's going on?

The 18th commemoration of the assassination of late PM Yithak Rabin was held with a short ceremony by the Pre-Army group. Afterwards there was a lecture by Dr. Giora Goodman on 'The Origins of Democracy', with discussion groups covering such topics as political assassination, peace and collective responsibility.

The Pre-Army group are anxiously awaiting the building of 5 more rooms. Some of them sleep on bunk beds because they are so crowded.

Last Saturday there was a real cloud burst and we had 10 mm of rain (with hail). The rain guage has been posted near the main office and we'll see how much rain falls this year. We just hope it's a lot....

The community garden, located between Rimon Kindergarten and the teenager's club room, is shaping up under gardener Alex's (Regional Council) tutelage. Might be worth taking part - just to eat organic salad!

A warm welcome to Michal Aschar and Sami Ochayon who have joined the staff of news writers and will soon be filling this column with news.

Have a wonderful weekend and a great Shabbos. Keep well and safe.

The Rosenkrantz family

Commemorations:

24.11.89	Noah Shine	בחשון תש"ן	כ"ו
13.11.04	Reuvan Mendzagorsky	בחשון תשס"ה	כ"ט

Birthdays:

27.10	Liela Hart	28.10	Or Oren
	Yair Valler (R.Cohen grandson)	29.10	Elfie Sela
	Kamea Devons		
	Dor Gedalizon	30.10	Victor Ben Reshef
	Tal Easton (grandson)		Karni Bat (Pearlson granddaughter)
	Noam Oren (grandson)	02.11	George Ney
31.10	Sivan Gelzer (Broer grandson)		Kfir Ben-Zvi (grandson)

Anniversaries:

27.10	Avital & Issar Neuman
29.10	Amalia & Gil Levine
30.10	Frankie & Phil Glick
31.10	Emily & Or Oren

NOTICES

*Mazal Tov to Keren & Ronen Davidesco
On the birth of their second child, a daughter,
Sister to Nevo*

*Mazal Tov to Irit & Niv Maayan
On the birth of a second child, a daughter,
Sister to Maor
Granddaughter to Noa & Efraim Maayan
Great Granddaughter to Haim Maayan / Rachel Avidor*
##*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*

*Mazal Tov to Yolanda & Adi Schwartz
On the birth of their first child, a son.
Congratulations to grandmother, Suzan Schwartz,
Siblings Shifi Matatyahu & Asa Schwartz and all the family*
##*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*#*

*Mazal Tov to Sivan & Tomer Markovitz
Of the birth of their first child, a son
Grandson to Talia (Schein) & Rami Markovitz*

CLINIC

PLEASE NOTE: the clinic post box has been changed to #192. Dorit

MIFGASH

MUSIC: This Thursday's lecture by Max has been postponed.

Next Thursday: 31.10 at 10:00 - Lecture in English

'MUSICIANS OF TOMORROW' - Dr. Anna Rosenovsky

Dr. Rosenovsky comes from a long line of violinists. The family were Prisoner's of Zion Before making Aliya. She spent 25 years as a violinist in the Israeli Philharmonic before moving to Rosh Pinna with maestro Maxim Vengerov and putting together a project to educate young musicians from the periphery. She will come to the Mifgash to tell us about this special project. The lecture will be in English. Everyone is invited!

Sunday 27.10 at 17:00

Light refreshments and screening of BBC show about Judaism.

More on Dogs

Dear Rutti.

I read your recent letter about dogs on the kibbutz with interest and agree with much of it. I too have lost cats to the jaws of some of the newer arrivals here - in fact one of my cats whom I called Adolf, due to his likeness to someone we should never forget, I had for sixteen years (including the years I kept dogs) Until one night I heard a dog and cat fight behind my house and haven't seen him since. I now feed a few feral cats, all of which have been spayed/neutered by the local council during one of it's rarer dog projects.

However, I'm afraid that your remedy for the problem of roaming dogs can only be a very temporary one, for as soon as its thought O.K to contain a dog on a leash all its life, some people, unaware that a short leash of one meter can cause undue anxiety leading to distress, sickness and veterinary expense, will do just that. Long leashes can become tangled and may also end up short. The only 'humane' remedy is to contain the dog in a fenced off part of a garden with a kennel under a tree for protection against the elements and plenty of water. This of course costs money.

If you can't afford it you can't afford a dog. This is why the best animal shelters not only require people to fill out a questionnaire before taking an animal, but have volunteers visit new homes for two months to check out living conditions.

A less expensive 'temporary' method is to tie a wire between two trees, or house and tree, etc., and attach a leash to the wire to enable the dog to get in and out of it's kennel. But the dog will still need proper exercise sometime.

Yours ect.

Melvin Simons

P.S. A fence can also be put up around a porch"

An Evening of Fun for the Younger Galilean Seniors

The evening was organized at Tel Hai Senior's Center and started on the veranda opposite the sunset. With glasses raised we toasted the fact that "We're here!" more for ourselves than anyone else. Who? Those who are above the age of 62

and the National Social Security Administration (Bituach Leumi) has already given them official Senior Citizen status: young Galilee retirees.

We're young enough that it's hard for us to recognize ourselves as retirees; after all, just a little while ago we were young, had dreams, work and families to raise. Most of us no longer hold down full time jobs. We enjoy the fact that we no longer have to plan our lives around work schedules. Some of us try to ignore the fact that we're part of this group; as though aging and retirement are contagious diseases.

So what did we do? We drank wine, ate fruit and tried to get acquainted with other Galileans of our own age group. There were a few 'experiential' activities such as wine making, intuitive finger/hand painting, chocolate preparation, health shakes, computer graphics and a laughter seminar. We were 10 people, or perhaps more, from KH.

I joined the laughter seminar led by Aryeh Tuval, a professional comedian, and it was terrific. We learned how much laughter affects our health and well being. We laughed in choir; we laughed solo; we laughed opposite our new acquaintances as though we had been friends for years. It was really fun! Then a female stand-up comic took center stage with a skit call "My Turn" and we learned that you don't need a great deal of talent to make people laugh. Hear and there was a scattering of laughter but it was pleasant and we weren't suffering.

After that we all had dinner on the veranda. We sat with old and new friends with a view of the valley twinkling before us and the moon shining brightly above. We had wine, coffee and cake to round it off and were just being lulled when they put on music from the 60's and people got up to dance. Wow!!

Einat Porat Amos, the social worker who deals with the younger aging population of the Galilee, was there too. This was part of her idea to get us to accept our limitations but see that there is still a lot of life left in us yet. She is part of the 'think tank' that meets periodically locally and at various places in the area. Last year she led a seminar in KH for people who are still looking after aged parents...some of us actually. Einat, together with the indefatigable Idit, (who runs the Senior Center and is involved with ALL senior activities in the Galilee), deserves great credit for the evening and I, for one, had fun! Many thanks!

Shoshanna Sharkey

EARTHQUAKES

How do you know when there is an earthquake? The floor will shake, windows will rattle and various objects will sway or fall off shelves. It feels sort of like standing on the deck of ship while waves hit. The first few seconds are critical to survival. Stay calm and fo the following.

Preparing the Home:

Most injuries occur in the first monents because of flying object, broken glass, burst gas mains and fires. Here's what can be done **today** to minimize damage:

1. Take down shelves and picture hanging above beds.
2. Make sure everything else (including the AC) is firmly attached to walls.
3. Reinforce bookshleves and television stands..
4. Make sure the electrical water heaters/gas canisters are firmly anchored.
5. Make sure that all poisons are under lock and key, away from fire.
6. Put all heavy objects on ground level.

Correct Emermency Measures and Behavior:

Inside the home:

1. Especially if you are on ground level - stay in an open area or get out of the house immediately.
2. If you cannot get out of the house quickly, get to the safe room or area.
3. If you have no safe area, get to the stairwell and continue going down.
4. If none of this applies, find a space under a heavy piece of furniture or sit on the floor with your back to one of the internal walls.

Outside:

Stay in an open area away from buildings and electical lines .

Other instructions:

- Before leaving the house try to turn off the gas and electical mains.
- On the way to a safe place stay away from the outside walls amd windows of the house.
- **NEVER** use an elevator during an earthquake.
- If you are wheelchair bound, afer reaching a safe place, lock the wheels and cover your head

CORRECT PROCEDURE AFTER AN EARTHQUAKE

DO NOT turn on lights switches, mobile phones, mains or light fires because they may cause free/escaping gas to explode.

DO NOT remain indoors - get outside and away from buildings.

DO shut off the gas and electrical mains (including solar units) before leaving the building. A technician should come around and check them before turning them back on.

DO NOT ENTER buildings that have sustained damage without the consent of a building engineer. Do so **only** to extract survivors.

DO listen to the radio (i.e. car) for further news and instructions.

Aftershocks:

Be prepared for aftershocks which usually follow an earthquake. They can come within minutes, days or weeks after the initial earthquake.

ESSENTIAL EMERGENCY EQUIPMENT

Prepare emergency equipment and keep it in an accessible place.

- Water (4 liters/person) and canned food. Check expiration dates from time to time.
- **EMERGENCY SUPPLIES**: first aid kit, transistor radio, flashlight, batteries for same, medications, glasses and any baby care supplies necessary.
- Important Documents: Electronic or physical copies of all important documents should be kept in a safe place. This includes backup identification, medical and financial records.

HOME FRONT ADMINISTRATION